

ρευρίσκοντο. Ἡ συνοδεία δὲ συνίστατο ὑπὸ τοῦ πολυπληθοῦς κλήρου τῆς Βεργάμης, τῶν τὰ μάλα διακεκριμένων προσώπων τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων, καὶ ὑπὸ πάσης τῆς πολιτοφυλακῆς τῆς πόλεως καὶ τῶν προαστείων. Τὰ πυροβόλα, ἀναμειγμένα ἐν τῷ φωτὶ τῶν τριακοσίων ἢ τετρακοσίων πυρσῶν, ἐνεποίουν σέβας. Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεψυχοῦντο ὑπὸ τριῶν σωμάτων στρατιωτικῆς μουσικῆς καὶ εὐνοοῦντο ὑπὸ τοῦ ὠραιότερου καιροῦ. Ἡ νεκρική ἀκολουθία ἤρξατο τὴν 10 Π. Μ. ἢ δὲ τελετῇ τέλος ἔλαβε τὴν δευτέραν καὶ ἡμίσειαν Μ. Μ. Οἱ διακεκριμένοι δὲ νέοι τῆς Βεργάμης ἔφερον τὸ λείψανον τοῦ ἐνδόξου αὐτῶν συμπατριώτου, καίτοι ἡ ἀπόστασις μέχρι τοῦ κοιμητηρίου ὑπερέβαινε τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν λεύγαν. Καθ' ὅσον τὸν δρόμον, τὸ πλῆθος συνωθεῖτο ὅπως ἴδῃ διαβαίνουσιν τὴν συνοδείαν, καὶ, κατὰ τὸ λέγειν τῶν κατοίκων τῆς Βεργάμης, οὐδέποτε οὗτοι ἀπέδωκαν τοιαύτας τιμὰς εἰς ἕτερον τῆς πόλεως». Ὁ Δονιζέττης ἐτύγχανε διευθυντῆς τοῦ διδασκαλείου τῆς μουσικῆς (Conservatoire) τῆς Νεκπόλεως, ἀρχιμουσικῆς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, καὶ ἔφερε τὸ παράσημον τῆς τιμῆς, ὡς ἐπίσης καὶ πλεῖσθ' ἕτερα. Ἐξ ὅλων τούτων τῶν ματαίων τιμῶν, ἐπιζῆσει τι, ὁ θυμασμός, λέγω, ὃν διεγείρουσι τὰ ἀριστουργήματα του, καὶ ἡ ἐνθύμησις, ἣν διαφυλάττουσι πάντες ἐκεῖνοι οἱ γνωρίσαντες καὶ οἱ θυνῆθέντες νὰ ἐκτιμήσωσι τὸν καλὸν καὶ εὐγενῆ αὐτοῦ χαρακτήρα.

Γ. Ι. ΠΑΡΕΒΑΖΟΓΛΟΥΣ.

Σημ. Μεταφ. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ συγγραφεὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου, Adolphe Adam, εἰς ἐκ τῶν περιδοξοτέρων Γάλλων μουσικοσυνθετῶν ἀπεβίωσεν ἐξ ἀπροόπτου θανάτου τὴν 2 Μαΐου 1856, ἄγων μόλις τὸ ἕθρον, ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὡς γεννηθεὶς τὸ 1803. Ἐγκατέλιπε δ' ὑπὲρ τὰ 30 μελοδράματα, ἐξ ὧν τὴν πρώτην κατέγουσι θέσιν τὰ ἐξῆς le Chalet παρασταθὲν τῷ 1834, Le postillon de Lonjumeau καὶ τὸ le Brasseur de Preston, ...

ΠΟΘΕΝ Τὸ ΟΝΟΜΑ ΒΑΡΒΑΡΟΣ.

Πολλοὶ ἐπρόφερον καὶ προφέρουσι τὸ ὄνομα Βάρβαρος » ἀλλ' ὀλίγοι, βέβαια, ἤξευρον καὶ ἐξέρουσι τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ σημασίαν· περὶ τούτου τυχόντες μικρὰν μὲν τινα, ἀλλὰ περιεργὸν διατριβὴν παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου Ἀρχοντος Αὐλικοῦ συμβούλου καὶ ἱππέως Κυρίου Ἰωσήφου ἀπὸ Ἀμήρου (Joseph von Hamer) γεγραμμέ-

νην, καὶ εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα Archiv für Geographic, Historic, Staatsund Rriegskunde Ἀρ. 22. 23. καὶ 24. σελ. 92 καταχωρισμένην, ἐκρίναμεν καλὸν νὰ τὴν μεταφράσωμεν καὶ καταχωρίσωμεν καὶ εἰς τὸν ἡμέτερον Α. Ἐρμῆν.

» Τὸ ὄνομα Βάρβαρος (συμπεραίνει ὁ Κύριος Οὐμβόλδος, Humboldt), τὸ ὁποῖον ἔλαθον τὰ ἄλλα ἔθνη παρὰ τῶν ἀρχαίων ἐκείνων νομαδικῶν καὶ ἀπαγριωμένων φυλῶν, Βαρβαρ (ἢ τελευταία συλλαβὴ μὲ διπλοῦν ρ καὶ ἡ πρώτη μὲ μακρὸν τὸ α) σημαίνει εἰς τὴν Σημιτικὴν γλῶσσαν ὁ υἱὸς τῆς ἐρήμου· τὸ ὁποῖον ἐσημείωσαν πολλοὶ πρὸ πολλοῦ, ἔτι δὲ καὶ Ἰωάννης ὁ Μόλλερσ γοη. v. Müller, Allgem. Geschichte TH. B. I. Cp.) Τὸ νομαδικὸν δὲ ἔθνος ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἀποδίδεται κατ' ἐξοχὴν τὸ ὄνομα τοῦτο » καὶ τὸ ὁποῖον ὡς ἀρχικὴ φυλὴ τῆς Ἀρκτώας Ἀφρικῆς κατοικοῦν περὶ τὸν Ἄιλιαντα, ὀνομάζεται παρὰ τῶν ἱστορικῶν καὶ περιηγητῶν ποτὲ μὲν Βερεβερς (Berebers) ποτὲ δὲ Βερβερς (Berberes), καὶ ἄλλοτε Βαρεβρας (Barebras), παρὰ τῶν Ἀράβων ὁμῶς πάντοτε ὀνομάζετο καὶ ἐγράφετο Βαρβαρ (Barbar).

Τὸ ὄνομα λοιπὸν τῶν Βαρβάρων ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀρκτώας Ἀφρικῆς εἰς τὴν Μεσημβρινὴν Εὐρώπην, καὶ ἐκεῖθεν τὸ παρέλαθον οἱ Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι καὶ ἐσήμαινον διὰ τούτου λαὸν ἐκπαλαί καὶ ἐξ ἀρχῆς ἄγριον, καὶ ὄχι λαὸν ἀπαγριωμένον. Οἱ Ἀράβες καὶ Πέρσαι, τὴν ἔθνοιαν αὐτὴν ἐσήμαινον διὰ τῶν πρωτοτύπων ὀνομάτων Βεδερί (Bederi) τ. ε. Κάτοικοι τῆς ἐρήμου καὶ Σαρανισχί (Sahranischin) τ. ε. πεδιονόμοι. Καὶ τὰ δύο ὀνόματα ταῦτα παρεδέχθη ἡ Εὐρώπη λέγουσα Βεδουῖνοι καὶ Σαρακηνοί. Οἱ Τούρκοι, θέλοντες νὰ σημάνωσιν ἄγιόν τι, ἕτερογενές, καὶ ἀκαλλιεργητὸν, μεταχειρίζονται προσέτι καὶ τὴν λέξιν Adscheni, τὸ ὁποῖον προφέρεται καὶ γράφεται παρὰ πολλῶν ἐσφαλμένως ὡς τὸ Adschoni τ. ε. Πέρσης (τοῦ πρώτου τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον εἶναι Ελιφ, τοῦ δὲ δευτέρου Αἰν). Οὕτως οἱ νεοστράτευτοι (Reeruten) τῶν Ἰανισάρων ὀνομάζοντο Adschem oghlan τ. ε. ἄγρια ἀπαίδευτα παιδιὰ, ἐπειδὴ ἔσυνίστατο ἐξ ἀρπαγμένων παιδιῶν τῶν Χριστιανῶν. Ἐκ τούτου γίνεται δῆλον, ὅτι καὶ Ἀσιάται καὶ Εὐρωπαῖοι δὲν ἐσήμαιναν ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν διὰ τοῦ ὀνόματος Βάρβαροι λαὸν ἐκ πολιτισμοῦ εἰς ἀγριότητα ἐκπεσόντα, ἀλλὰ τὴν ἀρχαίαν καὶ πρώτην κατάσταση ἀνθρωπίνου κοινωνίας, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς ἐρήμου. »

(Ἐκ τοῦ Λογίου Ἐρμού)